

Restablir la dignitat de Surroca

Un llibre del fill de Francesc Surroca, secretari d'ERC a Girona durant la Guerra Civil, l'homenatge Inclou el facsímil de l'expedient penal i del sumaríssim

Tothom, en un moment o altre, passa revista a la seva vida, i hi ha casos en què aquesta radiografia té interès públic, com el d'Àngel Surroca Surroca al llibre que ha publicat amb Ramon Balasch, Francesc Surroca Puig (1903- 1951), combatent per la República. Hi evoca la seva infantesa i com va sobreviure la família, a Cervià de Ter, després de la Guerra Civil amb el pare a la presó i amb dos fills, de 10 i 5 anys. Surroca hi fa un sentit homenatge al seu pare –secretari d'ERC a Girona (1933-1938)– i, a través d'una ingent feina de recerca duta a terme per Balasch, situa el procés del seu pare al punt just, per fer-li justícia.

Un dels aspectes més rellevants és que inclou íntegrament en edició facsímil l'expedient penal, el primer després de la del de Lluís Companys. “Vaig néixer el 24 de febrer de 1935 al carrer de la Força número 6 de Girona. El meu pare, militant d'ERC, acabava de passar dos mesos a la presó pels Fets del 6 d'Octubre del 1934, el dia que Lluís Companys va proclamar l'Estat Català de la República Federal Espanyola, amb l'adhesió de la majoria d'ajuntaments de Catalunya. [...] La seva omnipresència m'ha acompanyat tota la vida, fins al punt que avui, seixanta-vuit anys després, intento retre-li un homenatge de gratitud íntima, immensa, emocionada”, manifesta Àngel Surroca en dos fragments del llibre, que va ser presentat ahir a l'ajuntament de Cervià, on va viure la família després de Girona, en el marc de la commemoració del desè aniversari dels Amics de Cervià Antic.

En l'expedient penal 51.104 i en el sumaríssim d'urgència 2.144, s'hi poden resseguir les signatures dels cinc membres del tribunal i els deu testimonis de l'acusació que va condemnar Francesc Surroca a mort. “També resulta molt il·lustrativa de les «venjances» de la postguerra la llista dels deu ciutadans que es van veure obligats, és una manera de dir, és clar, a anar a declarar contra Francesc Surroca”, afirma Balasch. Les més dures són les de banquers de l'època o el de les persones relacionades amb la banca. El llibre planteja com a clau la revenja política contra el Banc de Catalunya en la causa de Francesc Surroca, que va arribar a ser-ne subdirector a Girona.

El llibre recull també fets de la premsa de l'època, amb notícies falses com la de l'urna trencada i robada en les municipals del gener del 1934, en les quals participava Surroca, i que va suposar l'accés de les dretes al consistori, i també una nota informativa anònima del desembre del 1938 enviada des de Sant Sebastià –“refugi de la dreta gironina”, segons el llibre– al camp de concentració de la Magdalena de Santander, on va estar reclòs Surroca i que va iniciar el judici sumaríssim.

Gironí Francesc Surroca va néixer al carrer de les Ballesteries de Girona i va ser secretari d'ERC a Girona i artífex de l'acord entre la Lliga i ERC per crear la Central Lletera Municipal, emprenedor d'una granja avícola pionera, membre del Sindicat Agrícola de Cervià i secretari de la Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya, durant la guerra. El 1938 va ser cridat a files i va anar al front del Segre, on va caure presoner. Traslladat de la Magdalena a la presó de Girona, jutjat i condemnat a mort, va commutar la pena i va obtenir la llibertat provisional el 1943. Una nova denúncia el va obligar a fugir i viure clandestinament a Barcelona. Va regularitzar la seva situació organitzant la comptabilitat de Derivados Forestales SA. Com s'afirma al pròleg del llibre, no li va ser fàcil refer la vida amb la llibertat condicional, cosa que explica el seu decés el 1951.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 05-12-2021, Pàgina 18

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2066435-restablir-la-dignitat-de-surroca.html>